

E dokumentum az Önadózó újságban megjelent írás elektronikus változata.

Cím: **Offshore a bíróságon**

Szerző: **dr. Szabó Tibor**

Forrás: **ÖNADÓZÓ 2008 / 7-8.**

Felhasználási feltételek: E dokumentum az Önadózó újságban megjelent írás elektronikus változata. A kiadvány szerzői jogi védelem alatt áll, 1 példányban saját gépre menthető, illetve 1 példányban kinyomtatható, a saját tevékenység során felhasználható. A kiadvány harmadik személy részére sem elektronikus sem hagyományos - nyomtatott - formában nem továbbítható és nem másolható. Nyilvános továbbközlése nem engedélyezett.

Jogi nyilatkozat: Az írás kizárólag csak tájékoztatás célját szolgálja, nem minősül tanácsadásnak, nem tartalmaz mindenre kiterjedő információt. A közlést követően az alapul szolgáló jogszabályok megváltozhattak. Felhasználás előtt konzultáljon szakértővel. A kiadó és a szerző a felhasználásból eredő kártérítési felelősségüket kizárják.

Kiadó: ADÓNET.HU Üzleti Kommunikációs Zrt. 1094 Budapest, Bokréta u. 3. Cégjegyzékszám: Fővárosi Cégbíróság 01-10- 0455755. Ügyfélszolgálat: 1085 Budapest, József körút 53. Telefon: 06 1 267 5010. E-mail: info@adonet.hu Internet: www.adonet.hu

Önadózó előfizetés: A kiadvány előfizetők részére ingyenes. Önadózó – az adózók lapja előfizetési díja 2009. évben 1.260,- Ft/hó. Előfizetés: info@onadozo.hu **Ügyfélszolgálat:** 1085 Budapest, József körút. 53. Telefon: 06 1 267 5010

Offshore a bíróságon

Az alábbiakban egy megtörtént esetet dolgozunk fel, amely egy offshore cég Magyarországon kifejtett tevékenységéről és annak hivatalos adójogi megítéléséről szól. A jogeset a foglalkoztatási jogviszonyok minősítése körében is tanulságokkal szolgál.

A TÉNYEK

A magyar állampolgárságú és lakóhelyű magánszemély offshore céget alapított, amelyet 2004. február 15-én jegyeztek be az USA Delaware államában. Az offshore cég munkaerő-kölcsönzési tevékenységet végzett Magyarországon, ennek keretében 2004-2005. évek folyamán e magánszemély az offshore cég képviseletében eljárva vállalkozási szerződéseket kötött több, építőipari tevékenységet folytató gazdasági társasággal (egy Kft.-vel, egy Bt.-vel, és Kkt.-vel) továbbá egy benzinkutat üzemeltető egyéni vállalkozóval. A vállalkozási szerződések lényege a munkaerő kölcsönzés volt, az offshore cég vállalta, hogy munkavégzésre kölcsönadja az igényelt munkavállalókat a kölcsönvevő vállalkozásoknak. A vállalkozások pedig vállalták, hogy számla ellenében kölcsönzési díjat fizetnek az offshore cég részére. A szerződés szerint a munkavállalók részére fizetendő havi munkabér fizetése az offshore cég kötelessége volt.

Ezzel egyidejűleg az addig a magyar Kft.-vel, Bt.-vel, egyéni vállalkozással munkaviszonyban álló dolgozók munkaviszonyát a felek közös megegyezéssel megszüntették – és az offshore cég ezen dolgozókkal munkaszerződést kötött, így az offshore cég lett a magyar munkavállalók munkáltatója. A munkavállalók ugyanazon munkahelyen, ugyanazt a fizikai tevékenységet – segédmunkás, kőműves, benzinkútkezelő, eladó – végezték, mint előző munkáltatójuknál –

csak most már mint kikölcsönzött munkavállalók. Ez a foglalkoztatási konstrukció a Kft-nél 15 fő, a Kkt-nál 2 fő, a Bt-nél 12 fő, az egyéni vállalkozásnál 6 fő munkavállalót érintett.

Az elszámolás a felek között havonta történt: az offshore cég a munkaerő-kölcsönzésről a kölcsönvevő vállalkozások számára számlát állított ki, amely összegében a nettó munkabéreknek + 10% jutaléknak felelt meg. A magyar vállalkozások ezt az összeget átutalták az offshore cég bankszámlájára – innen az egyes dolgozók nettó munkabérét az offshore cég utalta a dolgozók bankszámlájára. Ez mellett a munkabér fizetés másik módja az volt, hogy a dolgozók a nettó munkabérüket – mintegy az offshore cég megbízásából - közvetlenül a Kft. Bt. képviselőjétől kapták meg készpénzben.

Az offshore cég az adóhatóságnál nem jelentkezett be, Magyarországon fióktelepet nem létesített (1988. évi XXIV. tv.). A munkaerő-kölcsönzési tevékenysége nyilvántartásba vételét nem kérte, arra a 118/2001.(VI.30.) Korm. rendelet szerinti engedéllyel nem rendelkezett. A munkavállalók bejelentése nem történt meg, tőlük adóelőleg és járulékok levonása és befizetése sem az offshore cég, sem a kölcsönvevő vállalkozások által nem történt meg.

AZ ÜGYÉSZSÉG ÁLLÁSPONTJA

Az ügyészség a jogi álláspontját a vádiratban foglalta össze – tehát ez az ügy büntetőügy lett. Egyébként a büntetőeljárás ügyészségi feljelentésre indult meg, amelynek előzménye az volt, hogy az offshore cég alapító képviselője – az ügy I. rendű vádlottja - a tevékenységre vonatkozóan hatósági állásfoglalásokat kért. A nyomozati eljárást a Vám és Pénzügyőrség illetékes Nyomozó Hivatala folytatta le. Az eljárás folyamán tanúként hallgatták ki az érintett munkavállalókat, akik jellemzően a vádlottakra terhelő vallomásokot tettek. Az offshore cég alapítását közvetítőként végző magyar vállalkozás ügyvezetője is tanúvallomást tett az ügyben, megnevezte az I. rendű vádlottat, mint aki náluk az alapítást megrendelte, a nyomozó hatóság felhívására írásban megküldte az alapítás, birtokában levő dokumentációját. Elmondta még, hogy az offshore cégek bárhol a világon fejthetnek ki üzleti tevékenységet, az adott nemzeti törvények betartásával és figyelembe vételével. Gyakorlatilag mindenfajta tevékenységet végezhetnek, kivéve a bank és a pénzügyi szektort. Tevékenységük végzése során azonban be kell tartaniuk a működésük szerinti országban hatályos jogszabályokat. A nyomozó hatóság igazságügyi könyvszakértőt rendelt ki annak megállapítására, hogy a munkaerő-kölcsönzési szerződés időtartama alatt az off-shore cég – valójában a Kft. Bt. stb. – által foglalkoztatott munkavállalók részére kifizetett munkabérek eltitkolásával, azok járulék- és adótartalmának meg nem fizetésével adó- és járulék nemenként mekkora összeggel károsították meg az állami költségvetést. A szakértő a feladatát elvégezte és cégenként megállapította az szja előlegben, nyugdíjbiztosítási járuléokban, egészségbiztosítási járuléokban, munkaadói járuléokban, munkavállalói járuléokban, szakképzési hozzájárulásban, tételes egészségügyi hozzájárulásban elmaradt adó- és járulékfizetési kötelezettségeket. Az ügyészség a vádlottakat a Btk. 310/A.§/1/ bekezdés b) pontjába ütköző munkáltatással összefü-

gésben elkövetett adócsalás büntetével vádolta.

A VÉDELEM ÁLLÁSPONTJA

A vádlottak arra hivatkoztak, hogy az offshore cég nem Magyarországon bejegyzett, külföldi székhelyű vállalkozás, ezért rá a magyar jogszabályok nem vonatkoznak, a munkaerő-kölcsönzési tevékenység folytatása legális, jogszerű tevékenység, így szabályszerűen kötöttek szerződést. A vádlottak egybehangzó álláspontja az volt, hogy a szerződések nem színeltek, az abban foglaltak ténylegesen a valóságban is realizálódtak, ez alapján bűncselekményt egyikőjük sem követett el. Ez az érvelés kiegészült azzal, hogy a Munka Törvénykönyve 2005. évben hatályos 1.§/4/ bekezdése szerint a Munka Törvénykönyvének hatálya nem terjed ki arra a munkaviszonyra, amely alapján külföldi munkáltató munkavállalója a munkát a Magyar Köztársaság területén kiküldetés, kirendelés, vagy munkaerő-kölcsönzés keretében végzi, ily módon a Munka Törvénykönyvének szabályai egyáltalán nem vonatkoznak jelen esetre. Így tehát e tevékenység nyilvántartásba vételhez, illetve engedélyhez a törvény alapján nem volt kötött. A kölcsönvevő vállalkozások megvádolt vezetői azzal védekeztek, hogy nem munkabért, hanem kölcsönzési díjat fizettek, nem a dolgozóknak, hanem az kölcsönadó offshore cégnek - amelyet nem terheltek szja-előleg illetve járulékok – így ezek levonására és befizetésére ők nem voltak kötelesek.

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE

A bíróság a rendelkezésre álló adatokból megállapította, hogy az offshore céget az I. rendű vádlott hozta létre – aki ezt nem is vitatta. Az alapítás az Egyesült Államok Delaware államában hatályos szabályoknak megfelelt, a regisztráció megtörtént, a regisztrációhoz szükséges költségek is megfi-

zetésre kerültek. Ez alapján az offshore cég, mint külföldi székhelyű társaság Magyarországon a jogszabályi keretek között folytatható gazdasági tevékenységet – amelyet azonban nem tartott be. A bíróság nem fogadta el a vádlotti védekezéseket, amelyekkel szemben megállapította, hogy mind a vállalkozási, mind pedig a munkaszerződések színleltek, valamennyi szerződés a magyar gazdasági társaságok és az alkalmazott munkavállalók közötti tényleges munkaviszonyt leplezték oly módon, hogy munkáltatóként az offshore céget tüntették fel. A vádlottak célja a színlelt munkaerő-kölcsönzési szerződések megkötésével az volt, hogy az általuk ténylegesen foglalkoztatott munkavállalók után az adó- és járulék bevallási és fizetési kötelezettségüket ne kelljen teljesíteni, amelyhez az offshore céget képviselő I. r. vádlott szándékosan segítséget nyújtott. Mind az öt vádlott tisztában volt azzal, hogy

a Magyarországon végzett munka és munkaviszony után az adó- és járulék bevallási, valamint befizetési kötelezettséget Magyarországon kell teljesíteni – amely nem történt meg. Mindezek alapján a bíróság az I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki 2 rendbeli bűnsegédként munkáltatással összefüggésben elkövetett adócsalás büntetében (Btk. 310/A.§/1/ b) /3/ bek.) – ezért őt a bíróság 1 év 5 hónap börtönre, mint fő, és 200 ezer pénzmellékbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A további vádlottak – ügyvezetők, egyéni vállalkozó – bűnösségét a bíróság ugyanezen bűncselekményben mondta ki, és velük szemben is felfüggesztett szabadságvesztést és pénzmellékbüntetést szabott ki. A II-III. rendű vádlottak vonatkozásában az ítélet jogerős.

dr. Szabó Tibor ügyvéd adószakértő